

Bestræbelserne for at tilfredsstille den saaledes i stærk Stigning værende Trang til Undervisning havde i de nævnte Aaringer i høj Grad lagt Beslag paa Skolens Kræfter og det var derfor ikke at undre sig over, at man, da det umiddelbart efter Aaret 1885 viste sig, at man netop i dette Aar havde naaet et Kulminationspunkt for Tilgangen — denne blev i de nærmest paa 1885 følgende Aar endog noget mindre end tidligere, og er først i de sidste Aar atter steget — med større Kraft end tidligere kunde tage fat paa de Opgaver, der nærmest sigtede til at forbedre og saa vidt muligt fuldkommengøre de hidtil anvendte Fremgangsmaader ved Undervisningen. Undersøgelserne i denne Retning, der paa flere Punkter fremmedes ved Erfaringer, der tidligere vare gjorte i Udlandet og her hjemme, førte imidlertid til Resultater, der ikke kunde gennemføres uden forøgede Udgifter, og det var derfor kun med stor Varsomhed, at man turde iværksætte adskillige i øvrigt ønskelige Forbringinger ved Udvidelse af Undervisningen.

Kravene ere imidlertid fremtraadte med større og større Styrke, saaledes at man nu i de sidste Aar ikke har troet det forsvarligt af pekuniære Grunde at undlade saadanne Forbringingers Indførelse; men dette har da ogsaa ført til, at Skolen i de sidste Aaringer har arbejdet med et betydeligt pekuniært Understud, der paa sidste Budget, som vedlægges, endog er steget til over 7,000 Kr., samtidigt med, at Skolens Rassebeholdning fuldstændig er opbrugt.

Efter Bestyrelsens Mening vilde det ikke være rigtigt at søge at bøde paa dette Misforhold ved Hjælp af de Udveje, der staa til Skolens Raadighed.

At indskrænke Elevantallet ved at nægte Udgang til Skolen, vil overhovedet navnlig nu, da den nye Lærlingelov har paalagt Mestreren at sørge for Elevens fagmæssige Uddannelse, være et meget uheldigt Skridt og vække megen berettiget Misfornøjelse.

At afstafte eller indskrænke Fripladsjerne for de mest trængende Elever, vilde vistnok kun bevirke, at disse slet ingen Undervisning fik og derfor bleve udelukkede fra at dygtiggøres i deres Fag. Betalingen for Undervisningen er nu 6 Kr. Kvartalet i Aftenkolen og 10 Kr. maanedlig i Dagskolen, og den kan næppe forøges uden at blive trykkende for de paagældende.

Naar det saaledes maa erkendes, at de nævnte Udveje til at skaffe Balance mellem Indtægter og Udgifter ikke kan anses for heldige, saa staaar kun den Udvej tilbage for Skolen at henvende sig til de Myndigheder, der altid have vist den Interesse og Smødekommehed, navnlig Stat og Kommune, for at bede om at disses aarlige Tilskud maa blive forhøjet.

Til Staten henvender man sig med saa meget større Fortrøstning, som det vistnok vil være anerkendt af alle, at det vilde være til stor Skade for Haandværkerundervisningen ikke blot i Kjøbenhavn, men over hele Landet, om Skolen i Kjøbenhavn, til hvilken Elever fra alle Landets tekniske Skoler tye hen for at afflutte den anden Steds paabegyndte Uddannelse, ikke i enhver Henseende stulde kunne tilfredsstille de Krav, der med Rette kunne stilles til den ikke alene af Eleverne, men ogsaa af Bestyrere og Lærere fra de Provinskoler, der jævnligen søge Raad og Vejledning ved den. Det skal her til Oplysning bemærkes, at i sidste Vinter var af 1900 Elever ca. 700 fødte udenfor Kjøbenhavn og af disse deltog ikke saa i en videregaaende og derfor mere bekostelig Undervisning.

De aarlig udgivne Beretninger, af hvilke den for 1889—90 følger vedlagt, ville i alle Hovedtrækkene give et fylldigt Billede af Skolens Plan og Virkemaade, og man skal derfor her indskrænke sig til at henpege paa, at de forannævnte i de sidste Aar foretagne Forandringer og Forbringinger ved Undervisningen og Tilskynet med Eleverne fortrinvis falde paa Aftenundervisningen. Timeantallet for dennes forbedrende Afdelinger for Tegning er i de sidste Aar steget med omtrent 3,000, hvilket giver en forøget Udgift af over 3,500 Kr. Samtidigt dermed har det været nødvendigt at ansætte en Overlærer som Tilsynshavende ved de mange fideordnede Klasser, som omfattes af denne vigtige Del af Undervisningen; dette har forøget Udgiften med ca. 1,800 Kr. Endelig har denne Udvidelse af Undervisningen krævet en betydelig Fornøjelse og Forøgelse af alt hertil hørende Materiel.

At man tillige har søgt Nødvendigheden af at føre en skarper Kontrol med Lærlingene og navnlig at man daglig underretter Mestre eller Bæger om foresaldne Forsømmelser, har bevirket en Forøgelse i Udgiften til Kontorhjælp af 7—800 Kr. aarligt, og den forandrede Klasseinddeling ved de forbedrede Fremgangsmaader ved